

פניני הרמק

יו"ל ע"י "קהילת הרמה" בירושלים עיה"ק תובכ"א
שע"י יוצאי ישיבה הרמה דלונדון יצ"ו

בנשיאות עט"ר מרן ראש הישיבה הגאון הגדול רבי אליקים שלעזינגער שליט"א

מפניני רבינו:

לפניו לא היה כן ארבה כמהו ואחריו לא יהיה כן. (י. יד.) וכן נאמר במכת בכורות, צעקה אשר לא יהיה כן. וצ"ב דבשלמא מה שנאמר לפניו לא היה, ואשר לא ראו אבתיך, הוא לחיזוק הפלא של המכה וגודל חידושה, אבל מה מועיל באמרו אשר לא יהיה עוד? ואולי הוא לרמז למש"כ הרמב"ן בסוף הפרשה כי אין הקב"ה עושה נסים כאלה בכל דור וסגי בניסי מצרים להורות אמונה עד סוף כל הדורות, וזש"כ כאן ששימו לב לגודל הנס לאמונתו ית' כי יספיק תקפה לדורות.

(מתוך ספר בית אב עה"ת ח"א)

כה אמר ה' כחצות הלילה אני יוצא בתוך מצרים. (יא. ד.), ברש"י, סמוך לו או לפניו או לאחריו ולא אמר בחצות שמא יטעו איצטגניני פרעה ויאמרו משה בדאי הוא ע"כ. ותמוה כיון שסו"ס תבא המכה והמופת מתקיים מאי נ"מ אם זה יהיה בדיוק ברגע שאמר משה או לא, ואם יהיה בדאי במקום ומאוחר אין זה נוגע לגוף המכוון. אלא ללמד בא בעומק כחות נפש האדם כשיש איזו טענה וגם בלתי חשובה לגודל הענין אין זה הטוען והשומעו מסוגל לקבל השפעה כלל מכל הענין [וכן פירשנו לעיל בענין תבן אתם מכניסים למצרים עיי"ש].

והוא להזהיר את האדם הרוצה לקבל השפעה שלא להמשך אחר דברים של מה בכך ועי"ז יכול לאבד כל התכלית. ועוד ללמד בא לאדם שעושה דבר גדול גם כן צריך לדקדק בכל פרטי הענין שיוציא מתחת ידו דבר שלם ומתוקן.

(שם)

קול רבינו [מאמרי השקפה ומוסר]:

מאמר "מאפילה לאורה"

[מתוך ספר בית אב שיחות החדש – נאמר בשנת תשנ"ד לפ"ק]

מפני זה, כדכתיב הן נזבח את תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלוננו (לעיל ח. כב.), אכן זהו כחם וסגולתם של ישראל.

וענין זה גופא רואים בקרבן פסח, כדפירש"י עה"פ פסח הוא לד' (יב. יא.) "הקרבן הוא קרוי פסח על שם הדלוג והפסיחה שהקב"ה מדלג בתי ישראל מבין בתי מצרים וקופץ ממצרי למצרי וישראל אמצעי נמלט ואתם עשו כל עבודותיו לשם שמים דרך דילוג וקפיצה זכר לשמו שקרוי פסח" ע"כ, פי' דמשמע שיש כאן חידוש שניצלו בתי ישראל, דבעצם גם הם היו צריכים לינוגף, כי היו עובדי ע"ז אלא שהקב"ה דלג עליהם, וזה שסיים רש"י שכן היא עבודת ישראל לש"ש שדולגים וקופצים לעבודתו ית"ש. ובוזה זכו שהקב"ה דלג עליהם וניצלו, נמצא דיצאו ממצב של עובדי ע"ז, להיות דולגים וקופצים לעבודתו ית'.

וכן הוא באמת בכל אחד ואחד מישראל, שיכול לעלות מיד מבירא עמיקתא לאיגרא רמא. ויעויין במדרש פרשת תולדות (סה, כב) עה"פ וירח ריח בגדיו, ריח בוגדיו, ועיי"ש שהביאו שני מעשים נוראים, של יוסף משיאתא ושל יקום איש צרורות, שאמנם ירדו הני תרי לעומק חילול ד' וביזוי קדש, ומ"מ נתרומו ברגע אחד למסי"נ ממש, עיי"ש.

והוא שנאמר ממרים הייתם עם ד' (דברים ט. ז.), מה פי' 'עם', היה צ"ל 'אל' ד' או 'נגד' ד'. אמנם הפי' הוא כי אפילו בשעה שישראל ממרה הוא ג"כ עם ד'. וז"פ הפסוק כי אשב בחשך ה' אור לי (מיכה ז. ח.).

והוא שכתב רבינו יונה בשערי תשובה (שער ב סי' י) שכאשר יכנע ויחזור בתשובה ויקבל בלבו דברי התוכחות כו', הנה האיש הזה ברגע קטן יצא מאפילה לאורה. והוא מש"כ וילכו ויעשו בני ישראל (יב. כח.), וכי מיד עשו, והלא לא עשו

החדש הזה לכם ראש חדשים וגו'. (יב. ב.). נאמר כאן פרשת קידוש החדש ביחד עם פרשת קרבן פסח, ויש מקום להתבוננות מה השייכות בין זה לזה.

הנה נפלא הוא מדריגת כלל ישראל, אף שהיו במ"ט שערי טומאה, ומובא בשם האר"י ז"ל שאילו נתעכבו עוד רגע כבר היו נכנסים לשער נ' ולא היה להם תקומה ח"ו, אולם משער מ"ט זכו עוד להנצל, ונפלא הוא שמיד שיצאו ממ"ט שערי טומאה, כבר נתרומו עד לקדושה עילאית, כדכתיב ביציא"מ היתה יהודה לקדשו, והיינו שהיו מרכבה לשכינה, וגם מצינו ברש"י עה"פ וגם צדה לא עשו וגו' (יב. לט.): "מגיד שבחן של ישראל שלא אמרו האיך נצא למדבר בלא צדה אלא האמינו והלכו, הוא שמפורש בקבלה זכרתי לך חסד נעוריק אהבת כלולותיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה, ומה שזכר מפורש אחריו קודש ישראל לה' וגו'" עכ"ל, ומעלה זו עצמו שעם היותם במדריגה ירודה כ"כ, ומיד התרומו לדרגה של אמונה ובטחון עד כדי "לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה", שגם צדה לא עשו להם, שהוא בעצמו דבר גדול.

וברש"י עה"פ והיה לכם למשמרת (שם ו): "הגיעה שבועה שנשבעתי לאברהם שאגאל את בניו ולא היו בידם מצות להתעסק בהם כדי שיגאלו שנאמר ואת ערום ועריה, ונתן להם שתי מצות דם פסח ודם מילה שמלו באותו הלילה שנאמר מתבוססת בדמיך בשני דמים ואומר גם את בדם בריתך שלחתי אסיריך מבור אין מים בו, ושהיו שטופים באלילים אמר להם משכו וקחו לכם משכו ידיכם מאלילים וקחו לכם צאן של מצוה" ע"כ, הרי בשעה שהיו עדיין שטופים בע"ז היו מסוגלים להתעלות ולהצטוות על מסי"נ ממש, דם מילה, ודם קרבן פסח לשחוט אלוהיהם של מצרים אע"פ שחשו שיהרגום

מבואר הסמיכות והקשר בין פרשת החודש הזה לכם, ופרשת קרבן פסח ויציא"מ.

ויעויין במדרש (טו, א): "ויאמר ה' אל משה החדש הזה לכם ראש חדשים הדא הוא דכתיב קול דודי הנה זה בא שנאמר ענה דודי ואמר לי מה את עושה כאן במקום טמאים כו' קומי לך רעיתי יפתי ולכי לך" כו', ומבואר כאן שקריאה זו של יציאה ממ"ט שערי טומאה נכלל ברמז של החודש הזה שהוא ענין ההתחדשות.

ויעויין עוד שם (סוף אות ו): "לכך נאמר איומה כנדגלות שדמה הקדוש ברוך הוא את ישראל למלאכים כו' המלאכים מתחדשין בכל יום ומקלסין להקדוש ברוך הוא והן חוזרין לנהר אש שיצאו ממנו ושוב האלהים מחדשן ומחזירן כשם שהיו בראשונה שנאמר חדשים לבקרים כך ישראל משתקעין בעונות מיצר הרע שיש בגופן וחוזרין בתשובה והאלהים בכל שנה סולח לעונותיהם ומחדש לבם ליראתו שנאמר ונתתי לכם לב חדש", הרי שיש לכלל ישראל כח ההתחדשות להתעלות ולהיות כברייה חדשה, וכמשנ"ת.

עד ארבעה עשר לחודש? אלא כיון שקבלו עליהם לעשות מעלה עליהם הכתוב כאילו עשו מיד. וכן פי' שם רבינו יונה עפי"ז, מאמרם ז"ל כל שמעשיו מרובים מחכמתו חכמתו מתקיימת שנא' נעשה ונשמע (אבות דרבי נתן פכ"ב), שבשעה שקיבלו עליהם בלב נאמן לשמור ולעשות וכו', יש בידו מן היום הזה שכר על כל המעשים [וכן כתב ביסוד התשובה, שביום ההוא ישליך חטאיו אשר עשה ויעשה עצמו כאילו בו ביום נולד, היינו שע"י קבלה בלב שלם לשוב כבר נעשה לו בחינה של בו ביום נולד מחדש].

וכן הוא ברמב"ם הלכות תשובה (פ"א ה"ג): "בזמן הזה שאין בית המקדש קים ואין לנו מזבח כפרה אין שם אלא תשובה, התשובה מכפרת על כל העברות. אפלו רשע כל ימיו ועשה תשובה באחרונה אין מזכירין לו שום דבר מרשעו שנאמר רשעת הרשע לא יכשל בה ביום שובו מרשעו" עכ"ל.

והנה כל ענין הנ"ל שראינו ביציא"מ שנתעלו מיד למדרגות גבוהות, ע"י קרבן פסח, הוא כח ההתחדשות שיש לכל אחד מישראל, ומשולים הם בזה ללבנה שמתחדשת מידי חודש, וממילא

צאתכם לשלום

ברכת צאתכם לשלום לכבוד ידידנו היקר, הבחור המצויין, ארי שבחבורה, מעמודי התווך

דבית מדרשנו

הבה"ח אליהו פריץ פיין נ"י

לרגל נסיעתו לקראת יום שמחתו המתקרב הבא בשעתומ"צ

ברכתנו צרופה שיזכה לבנות בית נאמן בישראל מתוך הרחבת הדעת ומנוחת הנפש אמן

לקבלת הגליון שבועי יש לפנות ל: gilyonhoromoh@gmail.com

בית המדרש ד"קהלת הרמה"

~ שע"י יוצאי ישיבה הרמה דלונדון יצ"ו ~

בנשיאות עמ"ר מרן רבינו ראש הישיבה הגאון הגדול רבי אליקים שלעזינגער שליט"א

הרחיבי מקום אהליך...

בני עדתינו שמחים לקבל הבשורה המשמחת שאחרי השתדלות והתאמצות מרובה, עלה בידינו בס"ד לסדר מקום חדש ומרווח לבית מדרשנו, כראוי לכבוד המקום ית' מקום ביהמ"ד החדש הוא בהיכל ישיבת "מעייץ התלמוד"

רח' שמגר 15 ירושלים תובב"א

[יש כניסה נוסף ברח' תכלת מרדכי, ליד בנין מס' 16]

זמני התפלות ימשיכו כרגיל, וכן שיעורי התורה בין

קבלת שבת לתפלת ערבית ימשיכו כרגיל בס"ד

ואנו בתפלה לקל חי שיהי נועם ה' עלינו ומעשי ידינו כוננה עלינו

ויחיש לגאולתינו בב"א!

בברכת א גוט שבת

הגבאים